

บทนำ

ทุกวันนี้ คนในสังคมกำลังได้รับแรงกดดันทางใจเพิ่มมากขึ้น แม้คนในครอบครัว ก็เกิดช่องว่างทางความคิด กว้างมาก ผลให้แตกแยกกันแบบจะเต็มไปหมด ยิ่งยืนอยู่กลางดงของกระแสอิทธิพลจากเงินและฐานะ ภัยเงียบซ่อนอยู่ในตัวเอง

ครอบครัวแตกแยกเมื่อเหตุมาจากการที่สังคมแตกแยก และสังคมแตกแยกย่อเมื่อเหตุมาจากครอบครัวแตกแยก ในเมื่อทุกสิ่งมีวิถีการเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมชาติ ซึ่งมองได้สองทาง สุดแต่จะมองจากด้านไหน สภาพแบบนี้เริ่มเกิดขึ้น ท่ามกลางดงซึ่งมีกระแสอิทธิพลของวัฒนธรรมก่อน แม้ในสถาบันการศึกษาซึ่งควรทำหน้าที่รับใช้สังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยที่มุ่งพัฒนาภารกิจความคิดให้อิสรภาพ

ซึ่งแท้จริงแล้ว เรายังคงไม่ได้ ในเมื่อทุกสิ่งมีสองด้านเชื่อมโยงเหตุผลถึงซึ่งกันและกันเป็นธรรมชาติ ถ้าจะกล่าวโดยรวมก็คือ สิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีคนร่วมตัวกันเป็นกลุ่ม ไม่ได้ในรูปแบบใด จะเกิดภาวะแตกแยกเห็นชัดยิ่งขึ้น

แม้ระหว่างผู้ใหญ่กับชนรุ่นหลังก็มีரากฐานจิตใจห่างจากกันมากขึ้น คนมีเงินมีวัตถุก็มีช่องว่างห่างจากคนระดับล่างกว้างมากยิ่งขึ้น เช่นกัน

อนึ่ง การเกษตรกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมของไทยมาแต่อดีตกาล เคยมีการผสมผสานกันอย่างมีเหตุมีผล มาถึงช่วงหลังๆ จากแนวความคิดที่เปลี่ยนมา尼ยมปลูกพืชเชิงเดียว หรืออาจกล่าวว่า คิดแบบแยกส่วน หลังจากรู้สึกตัวห่วงกลับมาสู่สิ่งซึ่งเคยปฏิบัติกันมาแล้ว ก็ฟื้นฟูได้ยาก

ทั้งนี้และทั้งนั้น เพราะเหตุว่า คนในสังคมยิ่งเจริญเติบโตมากขึ้น ส่วนใหญ่ยังสะท้อนความคิดที่เห็นแก่ตัว ชัดเจนยิ่งขึ้น เสมือนเป็นมาตรฐานเดียว

ทำให้ชนรุ่นหลังขาดร่วมโพธิ์ร่มไทรที่ช่วยให้ชีวิตมีความร่มเย็นทางจิตใจ จึงเกิดความรู้สึกขาดความรัก เคราะห์ และศรัทธาจากใจจริง เพราะผู้ใหญ่ขาดความรักความจริงใจต่อชนรุ่นหลัง รวมทั้งกลุ่มคนซึ่งชีวิตยังด้อยโอกาส และทำงานสมัผัสอยู่กับพื้นดิน อันถือเป็นพื้นฐานของสังคมอย่างแท้จริง

ความจริงที่พบได้ในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้หากพิจารณาจากสิ่งที่อยู่ใกล้ๆ เรายังแต่ละคน ซึ่งควรจะอยู่ใกล้ตัวเราร่วมกัน แล้วจึงสามารถเรียนรู้เหตุผลของไปสู่มุ่งหวังและไกด์มากขึ้น การเริ่มจากสภาพสังคมไทย แต่ในปัจจุบันเราจะพบความจริงว่า ส่วนใหญ่สิ่งที่อยู่ใกล้ๆ ใจมักอยู่ไกลตัว จึงทำให้ไม่ว่าที่ไหนซึ่งมีคนอยู่ร่วมกัน มักเกิดปัญหาความแตกแยกขึ้นแทนทุกหย่อมหญ้า

การกล้ากล่าวเช่นนี้ เนื่องจากประสบการณ์ชีวิตของผู้เขียน ไม่ว่าจะเติบโตขึ้นไปสูงแค่ไหน แต่ วิญญาณตัวเอง ก็ยังได้รับการรักษาไว้ให้อยู่กับพื้นดิน และมุ่งมั่นรักษาสิ่งนี้ไว้ ด้วยถือเสมอว่า ศือคุณค่าสำคัญที่สุดของชีวิต

ความภูมิใจในตนเอง จึงหาใช่การได้รับความมิสสินจ้างอันเป็นเครื่องประดับจากภายนอกไม่ หากอยู่ที่การมุ่งมั่นรักษาจิตใจให้แข็งแกร่งมากขึ้น โดยที่มีรากฐานความคิดheylongkongซึ่งความจริงของชีวิตอันเป็นสิ่งธรรมยิ่งขึ้นเป็นลำดับ แม่ปัจจุบันนี้อายุได้ใกล้ 80 ปี มาแล้ว

การคิดร้าย ทำร้ายใจชนรุ่นหลังก็คือ การใช้ชนรุ่นหลังเป็นเครื่องมือ เพื่อหวังประโยชน์ส่วนตัวด้านเดียว ก็คือ รวมทั้งการเน้นใช้อำนาจแก้ไขปัญหาระดับล่าง ซึ่งแท้จริงแล้วคือ การทำลายคน แม้ชนชาติเดียวกันกับตน โดยที่คิดว่า คือการแก้ปัญหา ก็คือ ล้วนพบได้แบบทุกแห่งหน ยิ่งในด้านของระบบการจัดการซึ่งเน้นความสำคัญของคนด้วย ภาพของการเอรัดเผาเปรียบชนรุ่นหลัง แม้ในระบบการบริหารและการจัดการบุคลากร ก็ยังปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

การเมืองทางความคิดมองจากตัวเองด้านเดียว โดยมุ่งไปยังด้านปลายเหตุว่า ชนรุ่นหลังคืออนาคตของสังคม เพราะขาดอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่สุด กล่าวคือ มองเห็นอยู่ในใจว่าชนรุ่นหลังคืออดีต

หากถามว่า อดีตของใคร ? คำตอบที่เข้าถึงความจริงจากใจก็คือ อดีตของผู้ใหญ่ ถ้าผู้ใหญ่รู้คุณค่าของตน ยอมเกิดจาก การรู้ความสำคัญของการทบทวนตนเอง ช่วยให้รู้ความจริงจากใจได้ว่า แต่ก่อนเรายังเป็นเด็กมาก่อน ซึ่งความรู้สึกดังกล่าว ควรจะมีอยู่ใต้จิตสำนึกของผู้ใหญ่ตลอดเวลา

หากสิ่งนี้อยู่ในวิญญาณของผู้ใหญ่แต่ละคน ย่อมมีความรู้สึกรักและเข้าใจชนรุ่นหลัง ซึ่งมีทั้งการรู้ภัยและให้ความเห็นใจ รวมทั้งให้โอกาส อาย่างพร้อมมุ่งครับด้านจากใจจริง

แม้ไม่ได้ย่านจากหนังสือตำราเรื่องการศึกษา หรือฟังคำสอนจากใคร แต่ผลจากการปฏิบัติมาแล้วในอดีต ได้สอนใจตนเองให้เป็น ผู้รู้ความจริง ซึ่งคันได้จากใจอยู่แล้ว

ทุกสิ่งอยู่ที่การรู้ความจริงจากใจตนเอง

การค้นหาความจริงที่ใจ หาได้จากไหน ? ชีวิตเราแต่ละคนที่เกิดมา ย่อมมีความจริงอยู่ในใจตนเองอย่าง เป็นธรรมชาติ หากแต่ละคนอาจมีเงื่อนไขแตกต่างกันไปเป็นธรรมชาติ

การปฏิบัติจากความจริงใจ ตั้งแต่เล็กจนเติบใหญ่ ไม่ว่าจะทำสิ่งใดก็ตาม หากเกิดจากภูฐานจิตใจที่อิสระ นั่นคือการปฏิบัติจากเหตุซึ่งเป็นความจริงอยู่ในจิตใจตนเอง

ไม่ว่าผลที่ปรากฏจะเป็นไปตามที่ตนปราชนาหือไม่ก็ตาม ดังที่ชนรุ่นก่อนเคยกล่าวไว้ว่า ลองผิดลองถูก หากเกิดจากใจจริง ย่อมไม่มีคำว่าผิดหรือถูก และไม่มีคำว่าดีหรือเลว จึงรู้ได้ว่าทุกสิ่งอยู่ที่ใจ คงเข้าใจได้ถึง แก่นแท้ว่า คือการเรียนรู้ความจริงจากภูฐานตนเอง ซึ่งทุกคนมีสิทธิ์กระทำได้อย่างอิสระอยู่แล้ว

ผู้ใหญ่ที่มีความเป็นผู้ใหญ่อยู่ในวิญญาณ จึงมีแต่ความเข้าใจ ให้อภัย และให้โอกาส ซึ่งหมายความถึง การมี เมตตาธรรมอยู่ในวิญญาณตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ

แม้มีการย่านจากหนังสือ หรือรับฟังผู้อื่นพูดควรหานกลับมาค้นหาความจริงจากสิ่งที่ตนปฏิบัติมีผลแก่ตน เองมาก่อน หากตรงกันย่อมช่วยให้ความจริงซึ่งมีอยู่แล้วเกิดความเชื่อลงรากแน่นลึกยิ่งขึ้น ดังคำเตือนที่ว่า อย่าเชื่อ ตำรา อย่าเชื่อผู้อื่นง่าย ๆ ควรหานกลับมาหาเหตุผลจากใจตนเองก่อนเชื่อสิ่งอื่น

ดังได้กล่าวไว้แล้วว่า การปฏิบัติจากความจริงซึ่งมีอยู่ในภูฐานจิตใจตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่สุด นอกจากนั้น ไม่ว่ามีผู้ใหญ่หรือชนรุ่นหลังอยู่ร่วมกัน การที่ผู้ใหญ่รักการปฏิบัติร่วมกับชนรุ่นหลัง จากภูฐานที่มี ความจริงใจต่อกัน ย่อมมีความสุขร่วมกันทั้งสองฝ่าย จึงสามารถถ่ายทอดข้อมูลจากใจถึงใจระหว่างสอง ด้านได้อย่างเป็นธรรมชาติ จึงควรขอฝากร้อยกรองบทหนึ่งไว้ว่า.....

จากใจถึงใจ ระหว่างผู้ใหญ่ถึงชนรุ่นหลัง

ปฏิบัติจากใจ	รับจากใจ	ใครได้รับ
ทั้งคู่รับ	ประทับใจ	ถึงไฟห่า
ภายตามหา	หาจากใจ	ไร้ราคา
ด้วยรู้ค่า	จึงพาใจ	ใส่วิญญาณ

จึงหมายความว่า	ผู้เป็นมิตร	ได้ทุกที่
พบมิตรดี	มีใจสุข	ทุกสถาน
จากคนไหน	ที่เฝ้า	พาวิญญาณ
ถึงวิญญาณ	ผ่านพ้นทุกข์	ให้สุขใจ
ดังไม่ใหญ่	ให้ร่มเงา	ผ้าไม้เล็ก
เพราะรู้เล็ก	เด็กสำคัญ	ยิ่งผู้ใหญ่
ส่วนไม่ใหญ่	ได้รากแก้ว	แ渭ถึงใจ
คือไม้เล็ก	ที่รักสุด	ดุจชีวะ
ส่วนที่รอง	ก็ใช่ว่า	หาสำคัญ
หากสิ่งนั้น	ไม่พาใจ	ให้เฝ้า
ไฉนเลย	จะถึงจุด	สุดชีวะ
อันล้ำค่า	ดังรากแก้ว	แ渭ถึงใจ
ด้วยเหตุนี้	มีกลุ่มไม้	ร่วมเล็กใหญ่
ต่างอาศัย	ทำน้ำที่	ศรีสตดใส
เพื่อนำมา	หาสิ่งสุด	ดุจดวงใจ
นำชีวะ	พาพ้นภัย	ใจร่มเย็น

ดังนั้น การรักความจริงซึ่งมีอยู่ในรากรฐานจิตใจตนของเราแต่กำเนิด จึงถือได้ว่าคือสิ่งซึ่งมีคุณค่าสำคัญที่สุดของชีวิต หรืออาจกล่าวได้ว่า มีความเป็นตัวของตัวเอง หรือ การพึงพาตนเอง

ในการดำเนินชีวิตของแต่ละคน หากสามารถรักษาสิ่งนี้ไว้ได้ ย่อมมีอิทธิพลหนึ่งเป็นคุณสมบัติร่วมด้วย นั่นคือ รู้จักให้ความเคารพรักผู้อื่นไว้เนื่องความสำคัญของตน จึงไม่คิดทำการใด ๆ ก็ตาม ที่มีผลทำลายความเป็นตัวของตัวเองของผู้อื่นซึ่งถือว่า คือเพื่อนมนุษย์

ดังกลอนบทหนึ่งซึ่งคุณโนดิตเตยกับอาจารย์กรองไว้ว่า

คนเห็นคนเป็นคน	นั่นแหลกคน
คนเห็นคนใช้คน	ใช้คนไม่
กำเนิดคนย่อมเป็นคน	ทุกคนไป
จะแตกต่างกันได้	แต่ชั่วดี

หากวางแผนจิตใจแต่ละคน ไม่ว่าพ่อแม่กับลูก ครูกับศิษย์ ผู้บริหารกับผู้ชึ้นปฏิบัติงานอยู่ในระดับล่าง ถ้าผู้ที่เจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่แต่ละคนสามารถรักคุณค่าสิ่งเหล่านี้ได้อย่างลึกซึ้ง ครอบครัวก็ดี งานก็ดี สังคมและประเทศชาติก็ดี ยอมก้าวหน้าไปได้อย่างตลอดรอบด้าน และช่วยให้แต่ละคนอยู่ร่วมใจและภัยกันดำเนินชีวิตและทำงานได้อย่างมีความสุข

ควรรักษาสื่อธรรมชาติไว้อย่างดีที่สุด

อนึ่ง สื่อธรรมชาติระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มี רקฐานอยู่ที่ใช่ก่อให้เกิดความเครียดและศรัทธา จึงกล่าวอย่างมั่นใจได้ว่า ถ้าใจมาถึงกันก่อน โดยที่ภายตามมาภายหลัง ย่อมมาด้วยใจที่ใสสะอาด ทำให้รู้สึก เครียดและศรัทธาอย่างลึกซึ้ง แต่ถ้าภัยมาก่อน สรวนใจยังไม่ถึงความจริง ยอมมาโดยมีสิ่งอื่น ซึ่งหวังประโยชน์ส่วนตน ขอบແแปลงมาด้วย

ความเครียดและความศรัทธา ของชนรุ่นหลัง เกิดขึ้นโดยการปฏิบัติจากความจริงใจซึ่งอยู่ใน ragazzi ฐานจิตใจของผู้ใหญ่ ดังนั้นแม้ภัยยังไม่เคยมีโอกาสสัมผัสนามาก่อน ถ้าผู้ใหญ่ปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างจากใจจริง ย่อมก่อให้เกิดความวิตและศรัทธาจากชนรุ่นหลังได้เงยอย่างเป็นธรรมชาติ

ในสถาบันการศึกษาคุปจุบัน บรรดาครูอาจารย์ส่วนใหญ่มักกล่าวอ้างว่า ทำไมได้ เพราะมีนิสิต นักศึกษาจำนวนมากมากกว่าแต่ก่อน

ถ้านำความจริงจากธรรมชาติของมนุษย์มาพิจารณา ยอมรู้ได้ว่า เพราะผู้กล่าวอ้างต้องการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติเนื่องจากขาดความจริงใจแก่ตนเองไม่มากก็น้อย

หากมีความซื่อสัตย์แก่ตนเองว่ามีภาระผู้ชึ้นถูกภูมิภาพความรัก ย่อมนำปฏิบัติด้วยรักคุณค่าโดยปราศจากข้ออ้าง ได้ ทั้งสิ้น ยอมช่วยให้เกิดกระแสซึ่งสื่อถึงใจผู้อื่นได้เงยอย่างเป็นธรรมชาติ

และคงหาใช่ว่า การปฏิบัติจะเกิดขึ้นเฉพาะผู้ชึ้นถูกภูมิภาพเบี่ยงกำหนดให้ทำหน้าที่เพื่อกิจการนักศึกษาเท่านั้น แต่ควรถือว่า โดยหน้าที่อันเป็นธรรมชาติของผู้ใหญ่ทุกคน ควรนำปฏิบัติในสิ่งที่ถือได้ว่าคือแบบอย่างที่สร้างความดี ความงามให้ชนรุ่นหลัง ซึ่งมีความสำคัญในการสร้างสรรค์อย่างถึง根柢ฐานจิตใจลึกซึ้งที่สุด

กับอีกด้านหนึ่ง ผู้นำปฏิบัติจากใจจริงของที่มีอยู่ใน ragazzi ตนเอง ยอมบังเกิดความสุข หยั่งรากลงลึกซึ้งถึง ความจริงช่วยให้มีสุขภาพทั้งกายและใจมั่นคงยั่งยืนตลอดไป ตามเหตุผล

อนึ่ง ถ้าอยู่อย่างรักคุณค่าของแต่ละคน ซึ่งตนมีโอกาสสัมผัสนอยู่ในวิถีชีวิตประจำวันอย่างหลากหลาย และสนใจเรียนรู้ความจริงจากทั้งสองด้าน หลังจากชีวิตมีประสบการณ์ผ่านพ้นมาแล้วซึ่งหนึ่ง ยอมรู้ได้ว่า เพื่อนมนุษย์ทุกคน ไม่ว่ายากดีมีจน อีกทั้งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความคิด รวมทั้งชาติและภาษา ล้วนเป็นครูสอนให้ตนรู้ความจริงจากรากฐานจิตใจตนเองลึกซึ้งยิ่งขึ้นทั้งสิ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านที่เป็นเยาวชนคนรุ่นหลังและกลุ่มบุคคลผู้มีชีวิตด้วยโอกาสกว่าตน ยอมถือได้ว่าคือ ครูผู้สอนที่ให้รักคุณค่าแก่ตน ลึกซึ้งมากกว่าชีวิตซึ่งอยู่ด้านบน

ดังนั้นผู้ที่มีจิตวิญญาณมุ่งวิถีทางดำเนินชีวิตลงสู่ด้านล่าง ย่อมมีโอกาสเรียนรู้ความจริงจากภารกิจฐานตนเองได้อย่างลึกซึ้ง แม้คิดทำการณ์ได้ก็ตาม จึงมีโอกาสนำไปสู่ผลสำเร็จตามความคาดหวังได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังช่วยให้เกิดผลงานที่มีความมั่นคงยั่งยืน สามารถสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังต่อไปได้

ผู้ใหญ่กับชนรุ่นหลังย่อมมีใจพึงพาซึ่งกันและกัน

สภาพซึ่งเป็นความจริง เท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นลำดับว่า พ่อแม่รักลูกในทางที่ดี พ่อแม่แยกกัน ครูอาจารย์ละทิ้งลูกศิษย์ออกไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น หรือไม่ก็ใช้ชนรุ่นหลัง

เป็นเครื่องมือ เพื่อประโยชน์แห่งตน รวมถึงผู้บริหารในองค์กรต่าง ๆ ใช้คนระดับล่างทำงานหนัก เพื่อสนับสนุนให้ตนมีชื่อเสียงและมีความโดดเด่น

หรืออีกนัยหนึ่งยิ่งเจริญเติบโตด้วยตำแหน่งและอำนาจ ยิ่งมีพฤติกรรม ทำลายความรักความศรัทธาของตนซึ่งควรเกิดจากชนรุ่นหลัง และผู้ที่ยังอยู่ในระดับล่าง

ผลจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าว ย่อมนำไปสู่ภาวะล้มละลาย ก่อนที่หวานจะกลับมาเริ่มต้นวุ่นวายจัดใหม่ ซึ่งมีการพัฒนาจากภารกิจฐานตนเองอีกรอบหนึ่ง

ผู้ที่สามารถเข้าใจได้ ยอมรู้ว่า ปรากฏการณ์ดังกล่าว คือสภาพซึ่งอยู่นอกใจตนเอง จึงไม่รู้สึกห้อถอยที่จะมุ่งมั่นประกอบความดีความงามต่อไปอย่างมั่นคง เพื่อความสุขที่แท้จริง จากภารกิจฐานตนเองจนถึงที่สุด

ดังนั้นผู้ใหญ่กับชนรุ่นหลัง ย่อมมีความสำคัญร่วมกันโดยมีเหตุมีผลเกื้อหนุนซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ที่มีความเป็นผู้ใหญ่อยู่ในภารกิจฐานตนเอง ย่อมมีความรักความห่วงใยในคุณภาพจิตใจที่ดีงามของชนรุ่นหลัง

หากสัมผัสได้จากใจจริงว่า ชนรุ่นหลังมุ่งมั่นสร้างความดีงามอย่างมั่นคง ย่อมมีผลช่วยให้ผู้ใหญ่มีความสุขถ้วนหนึ่งไม่เห็นความหวัง ตนเองก็จะมีชีวิตอยู่ต่อไปด้วยความยากลำบากมากขึ้น หรืออาจถึงขั้นยอมเสียสละชีวิตตนเองก็ได้

นอกจากนั้นถ้าชนรุ่นหลังไม่อาจมองเห็นได้เช่นว่า มีผู้ใหญ่ซึ่งตนให้ความเคารพรักและศรัทธาเป็นที่พึงทางใจ ย่อมไม่อาจกำหนดควิจชีวิตของตนเองให้เป็นไปตามครรลองของธรรม หากทำให้เกิดภาวะว้าวุ่น ทำให้เกิดควิจลี่อนลอยไปอย่างไรก็ทางก็ได้เช่นกัน

จึงสรุปในชั้นต้นได้ว่า ทั้งผู้ใหญ่และชนรุ่นหลัง ต่างก็มีการพึงพาทางใจระหว่างกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อให้ทั้งสองด้านสามารถดำเนินชีวิตไปบนพื้นฐานความดีความงามร่วมกัน และช่วยให้สังคมสามารถดำเนินอยู่ได้อย่างมั่นคงตลอดไป อีกทั้งผู้รู้ใจกันและนำปฏิบัติจากความจริงใจต่อกันเปรียบเสมือนการมอบใจให้แก่กันและกัน ย่อมบังเกิดความสุขร่วมกันทั้งสองฝ่าย

แสวงหาทางออก

ก่อนอื่นผู้ซึ่งมีจิตใจหยั่งรู้ถึงความจริงจากปัญหาที่ผ่านพ้นมาแล้ว คงจะมองเห็นได้ว่า ช่วงที่ผ่านพ้นมา การจัดการศึกษาของไทย มีผลทำลายวิญญาณคน เปลี่ยนมาอยู่ดีดีอยู่กับรูปแบบ ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือที่มุ่งเน้นการทำขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์

ไม่ก้าวจะเป็นโรงเรียน ห้องเรียน ชั้นเรียน ข้อสอบ หนังสือตำรา หลักสูตร แม้กระทั้งเสื้อครุย และ ใบปริญญา ซึ่งสิงเหล่านี้หากไร้รากฐานการศึกษาที่แท้จริงไม่

ดังจะยกตัวอย่างให้เห็นของจริงอย่างชัดเจนว่า การคิดแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษา ผู้บริหารและครูอาจารย์ ส่วนใหญ่ มักจะท้อนให้เห็นแนวโน้มเสมอมาว่า มุ่งแก้ไขหลักสูตร ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถึง รากฐาน เพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบของปัญหาไปอย่างต่อเนื่องกันเท่านั้น แม้การคิดปฏิรูปการศึกษา ก็คงปรากฏผลเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้เอง สิ่งที่ชูรุ่นหลังรับไว้เป็นมาตรฐาน ก็จะมีความหลากหลาย จนกระทั่งมาถึงปัจจุบัน จึงสะท้อนให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ว่า มีการสอบเทียบ มีการແย่งซิงกันเข้ามายาวนานถ้วนถ้วน พอดีกับปริญญา ก็มีการลดลงแสดงความยินดีกันอย่าง กว้างขวาง แทนการแสดงความยินดีที่มีคนผู้นำการจัดการศึกษาออกมารักษาความเป็นคนเราไว้อย่าง มั่นคง โดยไม่ถูกอิทธิพลรูปแบบกลบลืนวิญญาณความรักสัจธรรมซึ่งมีอยู่ในหัวใจตัวเองไปได้

ผู้ที่แสดงความยินดีในการที่ตนและพ rek พว กได้รับปริญญานั้นจากได้รับแล้ว ก็ยังไม่รู้จักพอ มีการดีนรมคิด หาช่องทางเพื่อให้ตนได้รับปริญญาสูงขึ้น ไม่เพียงแค่นั้นพอถึงจุดสุดแล้ว ยังมีการແย่งซิงกันเข้าทำงานเพื่อหวัง ตำแหน่ง อำนาจ ความมีหน้ามีตา สร้างความโด่งดังให้กับตัวเอง สะท้อนให้เห็นภาพความเห็นแก่ตัวชัดเจนยิ่ง ขึ้น แทนที่จะมีจิตสำนึกรุ่งมั่นทำงานอย่างอิสระ เพื่อหวังหยั่งรากฐานลงสู่พื้นดินลึกซึ้งยิ่งขึ้น

หากมองเห็นภาพรวมของชีวิตอันเป็นสัจธรรมย่อมพบความจริงได้ว่า การจัดการศึกษา หาได้ส่งผลให้คน เติบโตขึ้นมา เพื่อความเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติสมบูรณ์ครบถ้วน เช่นที่เขียนไว้ในแผ่นกระดาษไม่ หากมุ่ง ทิศทางไปสู่ด้านตรงข้ามมุ่งยิ่งขึ้น

มาถึงช่วงนี้ น่าจะเห็นผลชัดเจนพอสมควรแล้วว่า แทนที่ผู้ใหญ่จะเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทร ช่วยคุ้มครองให้ชูรุ่น หลังมีการเติบโตขึ้นมา จากรากฐานความคิดของแต่ละคนอย่างอิสระ ซึ่งควรเป็นความจริง กลับปรากฏว่า ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่กำลังทำลายวิญญาณคนรุ่นหลัง รวมทั้งผู้ซึ่งชีวิตยังตกอยู่ในสภาพด้อยโอกาสกว่าตน

การจัดการศึกษาขณะนี้ ผลที่เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นก็คือ ทำให้คนสู่มหลงม้าเมา อยู่กับเงินและรูปัตถุรุนแรงยิ่งขึ้น เยาวชนและคนระดับล่าง ก่ออาชญากรรมขยายขอบเขตกว้างขวางมากขึ้น

กับอีกด้านหนึ่ง ผู้ถืออำนาจ ใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการอุกอาจ เข้มงวดกับการใช้กฎหมายบังคับ ใช้ อำนาจจับกุมทำลายคุณค่าชีวิตคน มากกว่าการคิดแก้ไขปัญหาซึ่งอยู่ในกระบวนการจัดการศึกษาจากความรักความ เมตตาอย่างจริงใจ

นอกจากนั้น ผู้ที่ขึ้นไปถืออำนาจ ส่วนใหญ่ตอกย้ำในสภาพลงตัวของมากขึ้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนโดยเหตุที่อยู่ ใกล้ตัวมากที่สุด น่าจะได้แก่การสร้างวัตถุอย่างปราศจากการยับยั้งชั่งใจ หากเป็นเพราะความโลภทำให้ขาดสติมาก กว่า กับอีกด้านหนึ่งคุณภาพของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณภาพจิตใจเสื่อมโทรมลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน

ภายในภาพรวมของมนุษย์ซึ่งอยู่ร่วมกัน การพัฒนาชั้นรุ่นหลังซึ่งควร ขึ้นอยู่กับคุณธรรมประจำใจร่วมกับจิต สำนึกรับผิดชอบของผู้ใหญ่ ลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ

๖

อนึ่ง การศึกษาโดยใช้ประสบการณ์ชีวิตตนเอง เป็นพื้นฐานสำคัญของการจัดการศึกษา ซึ่งปัจจุบันนี้ชีวิต ชนรุ่นหลังถูกกำหนดให้จำต้องตกเข้าไปอยู่กลางดงของสิ่งประดิษฐ์ ผลงานทำให้รู้สึกสะอาดสวยงามในการใช้เครื่องมือ กด เป็นการส่งเสริมให้เกิดกิเลสมากขึ้น

เพราฯ เยาวชน คนรุ่นหลัง ถูกผู้ใหญ่กำหนดให้จำต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว จะกระทั้งมีผลหล่อ หลอมใจให้ยึดติดมากขึ้น มีผลปิดกั้นความเจริญทางปัญญาจากชีวมวลีโอกาสสูงสุดอิสรภาพ

สิ่งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ถ้ามีความรักความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์ หากมองย้อนกลับ แลกเปลี่ยนนำ ปฏิบัติมุ่งสุทธิคหบดีใหม่ หรืออาจกล่าวว่า เดินทางกระแสสังคม นอกจากราชการแก้ไขปัญหาได้อย่างถึง根柢 รวมทั้ง ยังช่วยให้แต่ละคนผู้ปฏิบัติได้มีโอกาสสร้างความจริงจากธรรมชาติในใจตนเองได้ถึงจุดจบในที่สุด

pragati แล้วธรรมชาติซึ่งอยู่ในใจมนุษย์แต่ละคน หากสามารถนำปฏิบัติได้อย่างมั่นคงมาตลอดชีวิต ย่อมมอง เห็นจุดจบซึ่งเป็นเป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น แม้ว่าทั้งร่างกายและจิตใจยังไม่ถึงจุดหมาย ย่อมมุ่นมั่นปฏิบัติจากสิ่งที่เป็นปัจจุบันอย่างเดียว ที่สุด โดยไม่นำจิตใจไปยึดติดว่า ตนจะต้องก้าวไปถึงจุดนั้น หากรู้ได้ว่า ย่อมไปถึงจุดจบได้เองอย่างเป็นธรรมชาติ

จากเหตุผลดังกล่าว จึงควรรู้ว่า แม้ผู้เขียนเรื่องนี้เอง ก็ใช่ว่าจะไปถึงแล้ว จึงยังคงมุ่นทำงานเพื่อการเรียนรู้ ความจริงจากใจตนเอง ต่อไป

บทสรุป

ตามที่กล่าวกันว่า การศึกษาไม่มีวันจบสิ้น แต่ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีวันจบ ดังนั้นในโอกาสหนึ่ง จุดจบ ของการศึกษาอยู่ที่ การรู้ความจริงจากใจตนเองได้ถึงแก่นแท้

ดังนั้น บนเส้นทางการดำเนินชีวิตของแต่ละคน หากสนใจทำงาน และสามารถรักษาความจริง จากใจตนเอง ซึ่งมีความมุ่นมั่นเป็นพลังธรรมชาติไว้ได้อย่างชัดเจน โดยไม่นำใจไปยึดติดว่าจะต้องจบเมื่อ นั้นเมื่อนี้ ย่อมจบลงได้เองอย่างเป็นธรรมชาติ

เมื่อใจจบลงด้วยใจตนเองซึ่งได้รับความรู้จากการปฏิบัติ ย่อมหมายความว่า ไม่มีเงื่อนไขใด ๆ หลงเหลืออยู่ในจิตวิญญาณอีกต่อไป คงมีแต่ความว่างเปล่าในที่สุด เมื่อใจปลดจากเงื่อนไขหมดสิ้นแล้ว กายก์คงไม่มีสิ่งใดกำหนดให้เกิดมาได้อีก เป็นสัจธรรมสำหรับการเรียนรู้อันเป็นที่สุดของชีวิตแล้ว

